

Υπόθεση C-237/20

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

5 Ιουνίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες)

Ημερομηνία της διατάξεως του αιτούντος δικαστηρίου:

29 Μαΐου 2020

Αναιρεσείουσα:

Federatie Nederlandse Vakbeweging

Αναιρεσίβλητες:

Heiploeg Seafood International BV

Heitrans International BV

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Σύμφωνα με τη διάταξη νόμου η οποία μετέφερε στο εθνικό δίκαιο το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του εργοδότη που απορρέουν από σύμβαση εργασίας δεν μεταβιβάζονται αυτοδικαίως στον διάδοχο όταν η μεταβίβαση της επιχείρησης γίνεται λόγω πτώχευσης. Η διαφορά της κύριας δίκης έγκειται στο εάν η εξαίρεση αυτή ισχύει και στην περίπτωση που η σύμβαση για τη μεταβίβαση της επιχείρησης που κηρύχθηκε σε πτώχευση είχε ήδη καταρτιστεί πριν από την κήρυξη της πτώχευσης, κατά την προπτωχευτική διαδικασία της λεγόμενης συμφωνίας εξυγίανσης «pre-pack» (σχετικά με τον όρο «pre-pack», πρβλ. αιτιολογικές σκέψεις 2 και 3).

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως σύμφωνα με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ αφορά τον σχεδιασμό της πτώχευσης κατά το στάδιο της διαδικασίας εξυγίανσης pre-pack. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Δικαστήριο) έχει κρίνει, υπό

τις περιστάσεις υπό τις οποίες εκδόθηκε η απόφαση της 22ας Ιουνίου 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging κ.λπ. (C-126/16, EU:C:2017:489), ότι δεν ισχύει κατά τη διαδικασία εξυγίανσης pre-pack η εξαίρεση που προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23. Είναι αμφισβητήσιμο αν διαφέρουν οι περιστάσεις στην υπό κρίση υπόθεση, ούτως ώστε να εφαρμόζεται τελικά η ανωτέρω διάταξη.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πρέπει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/EK να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προϋπόθεση να υπόκειται ο μεταβιβάζων «σε διαδικασία πτώχευσης ή σε οποιαδήποτε άλλη ανάλογη διαδικασία αφερεγγυότητας, κινηθείσα με σκοπό την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του» πληρούται όταν
  - (i) η πτώχευση του μεταβιβάζοντος είναι αναπότρεπτη και, ως εκ τούτου, ο μεταβιβάζων έχει περιέλθει σε κατάσταση πραγματικής αδυναμίας πληρωμών,
  - (ii) σκοπός της πτωχευτικής διαδικασίας είναι, σύμφωνα με το ολλανδικό δίκαιο, να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή ικανοποίηση του συνόλου των πιστωτών διά της ρευστοποίησης της περιουσίας του οφειλέτη, και
  - (iii) κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης pre-pack και πριν από την κήρυξη της πτώχευσης προγραμματίζεται η μεταβίβαση (ενός τμήματος) της επιχείρησης, η οποία όμως επέρχεται μετά την κήρυξη της πτώχευσης και κατά την οποία
  - (iv) ο διορισμένος από το δικαστήριο προσωρινός σύνδικος της πτώχευσης πριν από την κήρυξη της πτώχευσης οφείλει να ασκεί τα καθήκοντά του με γνώμονα τόσο τα συμφέροντα του συνόλου των πιστωτών όσο και εκείνα της επιχείρησης, όπως επί παραδείγματι το συμφέρον προς διατήρηση των θέσεων εργασίας, τα οποία πρέπει να διασφαλίζει και ο επίσης από το δικαστήριο διορισμένος προσωρινός εισηγητής της πτώχευσης,
  - (v) σκοπός της διαδικασίας εξυγίανσης pre-pack είναι να εξευρεθεί κατά την επικείμενη πτωχευτική διαδικασία μια μέθοδος ρευστοποίησης με την οποία εκποιείται η επιχείρηση (ή ένα τμήμα αυτής) που ανήκει στην περιουσία του μεταβιβάζοντος με συνέχιση της επιχειρηματικής της δραστηριότητας («going-concern»), ούτως ώστε να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή ικανοποίηση του συνόλου των πιστωτών αλλά και να διατηρηθούν παράλληλα κατά το μέγιστο δυνατό οι θέσεις εργασίας, και
  - (vi) η διάρθρωση της διαδικασίας διασφαλίζει ότι πράγματι ο ως άνω στόχος παραμένει στο επίκεντρο;

2. Πρέπει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προϋπόθεση κατά την οποία η διαδικασία της πτώχευσης ή οποιαδήποτε άλλη ανάλογη διαδικασία αφερεγγυότητας «διεξάγονται υπό την εποπτεία αρμόδιας δημόσιας αρχής» πληρούται όταν η μεταβίβαση (ενός τμήματος) της επιχείρησης σχεδιάζεται στο πλαίσιο διαδικασίας εξυγίανσης pre-pack πριν από την κήρυξη της πτώχευσης αλλά επέρχεται μετά την πτώχευση και

(i) η επίβλεψη της διαδικασίας εξυγίανσης pre-pack πριν από την κήρυξη της πτώχευσης ανατίθεται στον προσωρινό σύνδικο της πτώχευσης και στον προσωρινό εισηγητή αυτής, οι οποίοι έχουν μεν διοριστεί από το δικαστήριο, πλην όμως δεν διαθέτουν ανάλογη εξουσία,

(ii) πριν από την κήρυξη της πτώχευσης ο προσωρινός σύνδικος οφείλει, σύμφωνα με το ολλανδικό δίκαιο, να ασκεί τα καθήκοντά του με γνώμονα τόσο τα συμφέροντα του συνόλου των πιστωτών όσο και εκείνα της επιχείρησης, όπως επί παραδείγματι το συμφέρον προς διατήρηση των θέσεων εργασίας, τα οποία πρέπει να διασφαλίζει και ο προσωρινός εισηγητής της πτώχευσης,

(iii) οι αρμοδιότητες του προσωρινού συνδίκου και του προσωρινού εισηγητή της πτώχευσης δεν διαφέρουν από εκείνες του οριστικού συνδίκου και του οριστικού εισηγητή της πτώχευσης,

(iv) η σύμβαση επί τη βάσει της οποίας μεταβιβάζεται η επιχείρηση και η οποία σχεδιάστηκε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης pre-pack συνάπτεται και υλοποιείται μετά την κήρυξη της πτώχευσης,

(v) μετά την κήρυξη της πτώχευσης, το δικαστήριο δύναται ενδεχομένως να διορίσει ως οριστικό σύνδικο της πτώχευσης ή ως οριστικό εισηγητή διαφορετικά πρόσωπα από εκείνα που αρχικά διόρισε ως προσωρινό σύνδικο και ως προσωρινό εισηγητή, και

(vi) ο σύνδικος και ο εισηγητής της πτώχευσης που κηρύχθηκε μετά τη διαδικασία εξυγίανσης pre-pack δεσμεύονται από τις ίδιες ακριβώς αρχές της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας που δεσμεύουν και κάθε σύνδικο και εισηγητή μιας πτώχευσης στην οποία δεν προηγήθηκε διαδικασία εξυγίανσης pre-pack, υποχρεούνται δε ως εκ της ιδιότητος και των εξουσιών τους, ανεξαρτήτως από το κατά πόσον συμμετείχαν στην προπτωχευτική διαδικασία, να ελέγξουν αν η προαποφασισμένη πριν από την κήρυξη της πτώχευσης μεταβίβαση (ενός τμήματος) της επιχείρησης είναι επωφελής για το σύνολο των πιστωτών και –εφόσον δεν την κρίνουν επωφελή– να ματαιώσουν τη μεταβίβαση αυτή, ενώ, πέραν τούτου, έχουν και την εξουσία, για διαφορετικούς λόγους –όταν παραδείγματος χάριν διάφοροι λόγοι επιχειρηματικού συμφέροντος, όπως η σημασία της απασχόλησης, αντίκεινται στη μεταβίβαση– να μην επιτρέψουν την ολοκλήρωση της

μεταβίβασης (ενός τμήματος) της επιχείρησης που σχεδιάστηκε πριν από την πτώχευση;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Άρθρα 7:662, 7:663 και 7:666 του Burgerlijk Wetboek (ολλανδικού Αστικού Κώδικα):

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας της κύριας δίκης

- 1 Η Heiploeg-Konzern (κοινοπραξία Heiploeg, στο εξής: παλαιά Heiploeg), που δραστηριοποιούνταν στο χονδρεμπόριο αλιευτικών προϊόντων, αποτελούνταν από διάφορες επιμέρους επιχειρήσεις. Από τις 27 Νοεμβρίου 2013, χρόνο κατά τον οποίο η Ευρωπαϊκή ένωση επέβαλε εις βάρος τεσσάρων επιχειρήσεων της εν λόγω κοινοπραξίας χρηματικό πρόστιμο ανερχόμενο συνολικά σε 27 082 00 ευρώ, η πτώχευσή της κατέστη αναπόφευκτη. Μετά την πτώχευση, μια σειρά από νεοσύστατες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων και οι αναιρεσίβλητες (η Heiploeg Seafood International BV και η Heitrans International BV, στο εξής: νέα Heiploeg), ανέλαβαν μεγάλο τμήμα των επιχειρηματικών της δραστηριοτήτων. Σημαντικό δε μέρος των εργαζομένων επαναπροσλήφθηκε, με δυσμενέστερους ωστόσο όρους εργασίας.
- 2 Η μεταβίβαση των επιχειρήσεων της Heiploeg προγραμματίστηκε στο πλαίσιο της λεγόμενης διαδικασίας εξυγίανσης pre-pack. Πρόκειται για μια διαδικασία που δεν προβλέπεται από κάποια νομοθετική, κανονιστική ή διοικητική διάταξη, λαμβάνει δε χώρα προτού κηρυχθεί σε πτώχευση ο οφειλέτης και κατά τη διάρκειά της καταρτίζεται το σχέδιο πώλησης της επιχείρησης που πρόκειται να περιέλθει σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών διά της διαπραγματεύσεως με πιθανούς αγοραστές της. Η διαφορά μεταξύ της διαδικασίας εξυγίανσης pre-pack και των άλλων πωλήσεων που καταρτίζονται ενόψει της πτώχευσης έγκειται στο ότι στην πρώτη περίπτωση το δικαστήριο διορίζει «προσωρινό σύνδικο πτώχευσης» και «προσωρινό εισηγητή πτώχευσης». Η τοποθέτησή τους δε δεν προβλέπεται από διάταξη νόμου, με αποτέλεσμα οι τελευταίοι να μη διαθέτουν νομοθετικά καθορισμένες εξουσίες. Επιδιώκεται ωστόσο να αναλάβουν οι ίδιοι καθήκοντα οριστικού συνδίκου της πτώχευσης και οριστικού εισηγητή της πτώχευσης, κατά την επικείμενη κήρυξη αυτής. Στην πράξη αναλαμβάνουν ήδη εκ των προτέρων τις αρμοδιότητές τους, ούτως ώστε να επέρχεται η μεταβίβαση

της επιχείρησης πολύ σύντομα μετά την πτώχευση, να διακόπτονται οι επαγγελματικές δραστηριότητες για το ελάχιστο δυνατό διάστημα και να εξασφαλίζεται με τον τρόπο αυτό το υψηλότερο δυνατό τίμημα από την πώληση. Επιπλέον, στην περίπτωση αυτή, αυξάνεται και η πιθανότητα επαναπρόσληψης μέρους του προσωπικού.

- 3 Σύμφωνα με τη νομολογία του Hoge Raad (Ανώτατου Δικαστηρίου των Κάτω Χωρών), ο προσωρινός σύνδικος της πτώχευσης υποχρεούται –όπως ακριβώς στη συνέχεια και ο οριστικός σύνδικος αυτής– να ασκεί τα καθήκοντά του με γνώμονα τα συμφέροντα του συνόλου των πιστωτών και συγχρόνως να συνυπολογίζει το συμφέρον της επιχείρησης, στο οποίο περιλαμβάνεται και η σημασία της απασχόλησης. Ο προσωρινός εισηγητής της πτώχευσης επιτηρεί την εφαρμογή των παραπάνω αρχών, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που οφείλει να το πράττει και μετά την τυπική ανάληψη των καθηκόντων του. Μετά την πτώχευση, ο σύνδικος της πτώχευσης και ο εισηγητής αυτής υποχρεούνται βάσει νόμου να ελέγχουν εάν η μεταβίβαση που καταρτίστηκε πριν την κήρυξη της πτώχευσης είναι επωφελής για το σύνολο των πιστωτών. Αν κρίνουν ότι δεν συντρέχει αυτή η προϋπόθεση, πρέπει να αποφανθούν ότι η εν λόγω μεταβίβαση δεν δύναται να ολοκληρωθεί. Εκτός αυτού, έχουν ανά πάσα στιγμή την εξουσία να αποφασίσουν ότι δεν θα λάβει χώρα μια μεταβίβαση που καταρτίστηκε πριν από την κήρυξη της πτώχευσης για διαφορετικούς λόγους, όπως για παράδειγμα λόγω των επιπτώσεων που θα έχει στις θέσεις εργασίας.
- 4 Οι πιθανότητες της παλαιάς Heiploeg να υπαχθεί επιτυχώς στη διαδικασία εξυγίανσης pre-pack διαφάνηκαν ήδη από τότε που της επιβλήθηκε το πρόστιμο. Αρχικά, οι διάδικοι κλήθηκαν να υποβάλουν μία προσφορά, βάσει της οποίας ξεκίνησαν οι περαιτέρω διαπραγματεύσεις με έναν από τους τρεις προσφέροντες. Μόλις τότε –στις 16 Ιανουαρίου 2014– το Rechtbank Noord-Nederland (πρωτοδικείο της περιφέρειας Noord-Nederland, Κάτω Χώρες) διόρισε προσωρινό σύνδικο της πτώχευσης και προσωρινό εισηγητή αυτής, προκειμένου να καταρτιστεί η μεταβίβαση της επιχείρησης. Στις 24 Ιανουαρίου 2014 οι αναιρεσίβλητες, μαζί με τους εταίρους τους που συμμετείχαν στη διαπραγμάτευση, καταχωρίστηκαν στο μητρώο του εμπορικού επιμελητηρίου ως ιδιοκτήτες της επιχείρησης. Στις 28 Ιανουαρίου 2014, επακολούθησε η πτώχευση, που διήρκεσε μόνο μία ημέρα. Μέσα στην αμέσως επόμενη νύχτα, υπεγράφη η σύμβαση με την οποία ολοκληρώθηκε η μεταβίβαση της παλαιάς επιχείρησης και οι αναιρεσίβλητες μπόρεσαν να συνεχίσουν τη δραστηριότητα αυτής χωρίς καμία σχεδόν διακοπή.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 5 Κατά την αναιρετική διαδικασία, η αναιρεσείουσα, στρεφόμενη κατά της κρίσης του Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (εφετείου της περιφέρειας Arnhem-Leeuwarden, Κάτω Χώρες), ισχυρίζεται ότι η παλαιά Heiploeg, σύμφωνα με την εθνική διάταξη για την ενσωμάτωση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23 στην εθνική νομοθεσία, δεν δεσμευόταν έναντι των εργαζομένων της

από τους όρους της σύμβασης εργασίας που ίσχυαν πριν από τη μεταβίβαση. Η ως άνω διάταξη μπορεί να εφαρμοστεί μόνον: Πρώτον, όταν υπάρχει διαδικασία πτώχευσης. Δεύτερον, όταν υπάρχει «άλλη ανάλογη διαδικασία αφερεγγυότητας, κινηθείσα με σκοπό την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του [μεταβιβάζοντος]». Και τρίτον, όταν η διαδικασία διεξάγεται «υπό την εποπτεία αρμόδιας δημόσιας αρχής». Οι δύο τελευταίες προϋποθέσεις δεν πληρούνται κατά τη διαδικασία εξυγίανσης pre-pack, αφού αυτή διεξάγεται χωρίς νομότυπα διορισμένο σύνδικο πτώχευσης, η δε επιχείρηση de facto εξακολουθεί να λειτουργεί. Τούτο επιβεβαιώθηκε πλέον και από το Δικαστήριο με την απόφαση της 22ας Ιουνίου 2017, *Federatie Nederlandse Vakvereniging κ.λπ.* (C-126/16, EU:C:2017:489).

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διατάξεως περί παραπομπής

- 6 Η πρώτη προϋπόθεση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23 δεν αμφισβητείται στην υπό κρίση υπόθεση. Οι διάδικοι συμφωνούν ότι εκκίνησε η διαδικασία πτώχευσης εις βάρος της παλαιάς Heiploeg. Πέραν αυτού, το *Gerechtshof* (εφετείο, Κάτω Χώρες) ήδη έκρινε ότι η πτώχευση ήταν αναπόφευκτη, όπως άλλωστε διαπιστώνεται και κατά την αναιρετική διαδικασία.
- 7 Όσον αφορά την προϋπόθεση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23 κατά την οποία πρέπει η διαδικασία να κινείται με σκοπό την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι με τη διαδικασία εξυγίανσης pre-pack στην υπό κρίση υπόθεση πράγματι επιδιώχθηκε η επίτευξη του υψηλότερου δυνατού τιμήματος πώλησης προς όφελος του συνόλου των πιστωτών. Οι προσωρινοί σύνδικοι της πτώχευσης είχαν διερευνήσει μήπως ο στόχος αυτός ήταν εφικτός χωρίς την τμηματική πώληση της παλαιάς Heiploeg, αλλά μόνο με τη μεταβίβασή της ως ενιαία επιχείρηση με εξασφαλισμένη τη συνέχεια της λειτουργίας της. Είχαν επίσης ελέγξει πόσες θέσεις εργασίας θα μπορούσαν να διατηρηθούν. Ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο ως προς την υλοποίηση της εν λόγω μεταβίβασης διαδραμάτισαν οι ενέργειες του προσωρινού συνδίκου, αφού χάρη σε αυτές η επιχείρηση δεν διέκοψε τη λειτουργία της για παραπάνω από μία ημέρα, με αποτέλεσμα να πωληθεί σε υψηλότερο τίμημα και να αυξηθούν τα έσοδα.
- 8 Όσον αφορά την προϋπόθεση κατά την οποία η ρευστοποίηση πρέπει να γίνεται υπό την εποπτεία αρμόδιας δημόσιας αρχής, το δικαστήριο κρίνει ότι οι προσωρινοί σύνδικοι της πτώχευσης και ο προσωρινός εισηγητής αυτής, όπως άλλωστε επισημαίνεται και στη δικαστική απόφαση του διορισμού τους, όφειλαν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους με προσήλωση στα συμφέροντα του συνόλου των πιστωτών. Για να ελέγχεται η άσκηση των καθηκόντων τους εντός του ως άνω πλαισίου έπρεπε να υποβάλλουν δημόσιες εκθέσεις απολογισμού. Αν λοιπόν προέκυπτε ότι ενεργούσαν αντίθετα προς τον σκοπό αυτό, το πτωχευτικό δικαστήριο είχε τη δυνατότητα να διατάξει τον διορισμό άλλων συνδίκων και διαφορετικού εισηγητή πτώχευσης. Εφόσον όμως αυτό δεν συνέβη, συνάγεται ότι δόθηκε η δέουσα προτεραιότητα στα συμφέροντα του συνόλου των πιστωτών.

- 9 Συν τοις άλλοις, μπορεί μεν η σύμβαση για τη μεταβίβαση της παλαιάς Heiploeg να καταρτίστηκε ήδη κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης pre-pack, ωστόσο οι διαπραγματεύσεις δεν είχαν ακόμη ολοκληρωθεί όταν κηρύχθηκε η πτώχευση. Αυτό συνέβη μόλις την επόμενη νύχτα. Για τους συνδίκους και τον εισηγητή της πτώχευσης, οι οποίοι εν τω μεταξύ έλαβαν και τον νομότυπο διορισμό τους, από την ημερομηνία αυτή και εφεξής άρχισε να ισχύει και τυπικά η νομική τους υποχρέωση να ασκούν τα καθήκοντά τους με γνώμονα τα συμφέροντα του συνόλου των πιστωτών, οπότε και θα μπορούσαν να αποφασίσουν να μην επιτρέψουν την ολοκλήρωση της μεταβίβασης. Από τον τρόπο λοιπόν με τον οποίο διεξήχθη η διαδικασία της συμφωνίας εξυγίανσης pre-pack κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μέχρι την κήρυξη της πτώχευσης προκύπτει ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν υπονομεύτηκε η εποπτεία της αρμόδιας δημόσιας αρχής.
- 10 Το αιτούν δικαστήριο υπογραμμίζει ότι το Δικαστήριο, στη σκέψη 50 της απόφασής του επί της υπόθεσης Federatie Nederlandse Vakvereniging κ.λπ., κάνει λόγο για «επιφύλαξη εξακριβώσεως εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου». Από αυτό το στοιχείο λοιπόν το αιτούν δικαστήριο συνάγει ότι στην υπόθεση που εκδικάζει πρέπει να εξακριβώσει εάν όντως πρόκειται για διαδικασία εξυγίανσης pre-pack παρόμοια με εκείνη που αναφέρεται στην ως άνω απόφαση Federatie Nederlandse Vakvereniging κ.λπ. ή εάν πρόκειται για διαδικασία εξυγίανσης pre-pack που διεξήχθη με διαφορετικό τρόπο και συνεπώς δεν έχει καμία σχέση με την εν λόγω απόφαση. Επιπλέον δε, οι διευκρινίσεις για το ολλανδικό πτωχευτικό δίκαιο που εμπεριέχονταν στην αίτηση προδικαστικής αποφάσεως για την ως άνω υπόθεση δεν κρίθηκαν επαρκείς για το Δικαστήριο όσον αφορά τους σκοπούς και τη διάρθρωση της διαδικασίας εξυγίανσης pre-pack εν γένει, με συνέπεια το Δικαστήριο να μην επιτρέπεται να λάβει υπόψη τις διευκρινίσεις αυτές κατά τη διαμόρφωση της κρίσης του στην απόφαση Federatie Nederlandse Vakvereniging κ.λπ.. Όσον αφορά το ζήτημα αν η απόφαση Federatie Nederlandse Vakvereniging κ.λπ. είναι καθοριστική για τη δικαστική έκβαση της υπό κρίση υπόθεσης, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι στην προκειμένη περίπτωση καθοριστικής σημασίας είναι το γεγονός ότι οι διαπραγματεύσεις για τη μεταβίβαση της παλαιάς επιχείρησης δεν διεξήχθησαν μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων. Τούτο ακριβώς όμως είχε συμβεί στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Federatie Nederlandse Vakvereniging κ.λπ.. Για τους λόγους αυτούς δημιουργούνται εύλογες αμφιβολίες ως προς το εάν οι διαπιστώσεις του Δικαστηρίου στην απόφαση Federatie Nederlandse Vakvereniging κ.λπ. ισχύουν επίσης και σε υπόθεση όπως η παρούσα.